

ת"פ 3158/01/19 - מדינת ישראל נגד ליאור לנקרי, מתן ל.א. הנדסה יעוץ וניהול פרויקטים בע"מ

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 3158-01-19 מדינת ישראל נ' לנקרי ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ליאור לנקרי
2. מתן ל.א. הנדסה יעוץ וניהול פרויקטים
בע"מ

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד ערן לזר

ב"כ הנאשם, עו"ד שרון כהנא ועו"ד שחר מור

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של סיוע להפרת אמונים, לפי סעיפים 284 ו-31 לחוק העונשין, ושלוש עבירות של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 רישא לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, חברת נתיבי ישראל, החברה הלאומית לתשתיות תחבורה בע"מ (להלן: "נת"י" או "נתיבי ישראל"), היא חברה ממשלתית העוסקת בתכנון, פיתוח ואחזקת כבישים ודרכים בישראל. נתיבי ישראל החליפה בשנת 2004 את יחידת הסמך במשרד התחבורה, מע"צ.

עם הפיכתה לחברה ממשלתית, החלה נת"י להעסיק במיקור חוץ נותני שירותים רבים, בהם מנהלי פרויקטים, האחראים על ניהול שלבי הקמת הכביש מתכנון ועד ביצוע, מתכננים, מודדים ויועצים; וכן קבלני ביצוע האחראים על סלילת הכביש.

כחברה ממשלתית מחויבת נת"י לבצע התקשרויותיה בהתאם להוראות הקבועות בחוק חובת מכרזים, התשנ"ב-1992 ותקנותיו. כאמור בהוראות אלה מומחה/מומחים, הם בעלי התפקידים הבאים: מנהל פרויקט, מתכנן, יועץ בתחום התכנון, מודד וכן יועץ לביצוע עבודה הדורשת יחסי אמן או ידע ומומחיות מיוחדים.

מחלקת התקשרויות היא המחלקה בנת"י האחראית על הליך ההתקשרות עם מומחים.

ועדת מכרזים (מומחים) (להלן: "הוועדה" או "ועדת מומחים"), היא הגוף המוסמך לקבל החלטות הנוגעות להתקשרות של נת"י עם מומחים: כניסת מומחים למאגר הספקים; בחירת מומחים מתוך המאגר לצורך התקשרות עימם; הגדלות או הקטנות של סכום ההתקשרות עם מומחים.

הוועדה מונה לפחות שלושה בעלי תפקידים בנת"י, וכוללת נציג של הלשכה המשפטית ושל החשבונות.

מאגר הספקים של נתיבי ישראל הוא מאגר הכולל בעלי מקצוע (חברות ויחידים) בהתמחויות שונות אשר ועדת מומחים קבעה כי עמדו בתנאי סף שנקבעו בנהלי נת"י ובכללם השכלה, רישיון, ניסיון מקצועי ועוד. על פי נהלי חברת נתיבי ישראל בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, תנאי הכרחי להתקשרות עמה בחוזה למתן שירותים מקצועיים דוגמת שירותי ניהול פרויקטים, תכנון או מדידות, היה הימצאות במאגר הספקים בהתמחות הרלוונטית.

מנהל פרויקט הוא ספק של נת"י אשר משמש הלכה למעשה ידה הארוכה, שכן הוא מפקח מטעמה על כל שלבי הפרויקט- מתכנון ועד ביצוע. בין היתר מנהל הפרויקט מפקח ומאשר חשבונות שמוגשים לנת"י ע"י המתכננים והקבלנים העוסקים בפרויקט.

המעורבים

שמעון בן דוד (להלן: "בן דוד") החל לעבוד בנתיבי ישראל בחודש אפריל 2011. תחילה שימש בן דוד עוזרו של המנכ"ל שי ברס ובהמשך עסק בניהול השוטף של יחידת מאגרים וספקים, היה חבר ועדת מומחים ולקח חלק פעיל בישיבותיה. בחודש אפריל 2012 מונה בן דוד לממלא מקום סגן מנהל אגף חוזים, רכש ולוגיסטיקה, וביולי אותה שנה מונה לסגן מנהל האגף.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, החל מחודש יולי 2012, שימש בן דוד יו"ר ועדת מומחים, ניהל ביד רמה את ישיבותיה והיה בעל השפעה מכרעת על החלטותיה להתקשר בחוזים עם ספקים ויועצים בתחומי התכנון, ניהול הפרויקטים והמדידות.

בחודש אוגוסט 2014 קודם בן דוד פעם נוספת, עת מונה ע"י דירקטוריון נתיבי ישראל לממלא מקום מנהל אגף רכש חוזים ולוגיסטיקה בחברה, וניתנה לו זכות חתימה על חוזים בשווי של עד 20 מיליון ש"ח.

בהיותו עובד נתיבי ישראל, היה בן דוד עובד הציבור כהגדרתו בחוק העונשין.

יצחק ונונו (להלן: "ונונו") הוא בעליה של חברת למד שקד בע"מ (להלן: "למד שקד"). בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, החל מחודש מרץ שנת 2011 נכללה למד שקד במאגר המתכננים של נת"י.

ליאור לנקרי (להלן: "הנאשם" או "לנקרי") הוא מקורבו של ונונו, חברו הטוב ושותפו למיזמים עסקיים. במהלך שנת 2011 ועד תחילת שנת 2012 הועסק הנאשם במשך כשבעה חודשים כעובד של למד שקד, והיה בעל זכויות חתימה בחשבון הבנק שלה.

בראשית שנת 2012, הקים הנאשם את הנאשמת 2 - חברת ניהול הפרויקטים מתן ל.א. הנדסה וניהול בע"מ (להלן: "מתן" "חברת מתן" או "הנאשמת 2"). החל מחודש פברואר 2012 ובמהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, נכללה מתן במאגר מנהלי הפרויקטים של נת"י.

הנאשם וונונו התנהלו בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כשותפים עסקיים במיזמים שונים בארץ ובחו"ל. החל משנת 2014 היו הנאשם וונונו בעלים משותפים של חברת האחזקות שקד את לירז בע"מ (להלן: "שקד את לירז"), והחזיקו במשותף במניות בשיעור של 50% כל אחד; החברות מתן ולמד שקד החזיקו בנכס מקרקעין בחיפה בשותפות שווה; הנאשם אף החזיק במשותף עם למד שקד ושותף שלישי מבנה בטירת הכרמל.

ונונו היה מקורב לרבים ממקבלי ההחלטות בנת"י. כך, ונונו היה מקורב לאלכס ויז'ניצר, מנכ"ל נת"י בשנים 2003-2010, על רקע העובדה שאשתו של ונונו - איילת עציון (להלן: "עציון") שימשה באותה עת מזכירת נת"י; כן היה ונונו מקורב לשי ברס שהחליף את ויז'ניצר וכיהן כמנכ"ל נת"י עד שנת 2014; ונונו עמד עם ברס בקשרים חברתיים, והרבה להיפגש עמו ולייעץ לו בענייניה השונים של נת"י; כפי שיפורט בהמשך, ונונו ובן דוד הכירו ביניהם על רקע פעילותם הפוליטית עוד בטרם החל בן דוד לעבוד בנת"י, ובהמשך קיימו קשרים הדוקים על רקע עבודתו של בן דוד בנת"י.

הנאשם היה מודע לקשריו המתוארים של חברו ושותפו ונונו.

אישום ראשון: סיוע להפרת אמונים של עובדי נתיבי ישראל

העובדות

סיוע להפרת אמונים של בן דוד

כאמור לעיל, בן דוד וונונו הכירו ביניהם על רקע פעילותם הפוליטית עוד בטרם החל בן דוד לעבוד בנתיבי ישראל. בהמשך, בעת שכן דוד שימש בתפקידיו השונים בנת"י, קיימו ביניהם קשרים הדוקים. בן דוד הרבה להיפגש עם וונונו במסגרת שעות העבודה ומעבר להן- השניים נהגו לשבת יחד בבתי קפה ולסעוד במסעדות שונות. בכל הפגישות האמורות נהג וונונו לשלם את החשבון עבור בן דוד.

ונונו, לפי שהיה בקשרים טובים עם מנכ"ל נת"י שי ברס, נהג מעת לעת להתערב מולו בסוגיות שונות לטובת האינטרסים של בן דוד. במסגרת יחסיהם הקרובים וונונו אף העניק לבן דוד, בעת הרלוונטית לכתב האישום, מכסחת דשא חדשה חינם אין כסף וכן העניק לו במתנה 2,500 שקלים במזומן לרגל חגיגת הברית של בנו של בן דוד.

בהמשך ליחסיו הקרובים עם וונונו, הכיר בן דוד גם את הנאשם שהיה כאמור מקורבו ושותפו של וונונו.

בחודש יולי 2012, זמן קצר בלבד לאחר הקמת חברת מתן ורישומה במאגר הספקים של נת"י, פנה בן דוד לנאשם וביקש ממנו להעסיק את גיסתו, אורית אזולאי, בנאשמת 2 שבועות. הנאשם קיבל את הבקשה והחל להעסיק את אזולאי כמזכירה במתן.

בספטמבר 2014 נענה בן דוד להזמנתו של וונו וטס איתו ועם הנאשם לברלין, כדי לבחון מיזם נדל"ן מסוים. בן דוד קיווה כי בעקבות הנסיעה המשותפת, יצטרף כשותף למיזם הנדל"ן האמור שתכננו וונו והנאשם לפתח בברלין.

במעשיהם המתוארים לעיל, העמידו הנאשמים וונו את בן דוד בניגוד עניינים בין האינטרסים עליהם הופקד כעובד הציבור בנתיבי ישראל, לבין האינטרסים העסקיים של הנאשמים וונו כספקים של נת"י, וזאת לאור קשריו החבריים של בן דוד עימם, ורצונו להשתלב בעסקיהם המשותפים.

בהיותו מצוי בניגוד עניינים חריף בשל כל האמור לעיל, פעל בן דוד בעניינין של החברות למד שקד ומתן בעת ששימש חבר ויו"ר ועדת מכרזים מומחים בנת"י. כך, בן דוד השתתף בעשרות ישיבות שהתקיימו בין אוקטובר 2011 לנובמבר 2015, שבמהלכן נדונו גם ענייני החברות והתקבלו החלטות בעלות משמעות כלכלית עבורן.

הנאשם וונו היו מודעים לכך שחריף קרבתם לבן דוד, פועל האחרון, כשהוא בניגוד עניינים, בענייני החברות שבבעלותם.

במעשיהם המתוארים סייעו הנאשמים עם וונו, לבן דוד לעשות במילוי תפקידו מעשה הפרת אמונים הפוגע בציבור.

סיוע להפרת אמונים של איגור וגנפלד

איגור וגנפלד החל לעבוד במע"צ בשנת 2002, והמשיך לעבוד בה כאשר הפכה בשנת 2004 לחברה הממשלתית נתיבי ישראל. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ועד לעזיבתו את נת"י בחודש יוני 2016, שימש וגנפלד סגן ראש אגף תכנון לפרויקטים קטנים, אחזקה ומוקדי סיכון. בהיותו עובד נת"י היה איגור וגנפלד עובד הציבור. במסגרת תפקידו ליווה וגנפלד הליכי תכנון פרויקטים ובכלל זה היווה גורם מקצועי הממליץ בפני ועדת מומחים על בחירת מתכננים ומנהלי פרויקטים בפרויקטים שבתחום האגף. בתוקף תפקידו זה עסק וגנפלד בענייני חברת מתן בסוגיות שיש להן השפעה כלכלית על החברה.

עובר לחודש אפריל 2013, פנה וגנפלד ללנקרי וביקש ממנו להעסיק את אשתו של וגנפלד- אירנה, כמתכננת בנאשמת 2. הנאשם, אשר היה זקוק באותה עת למתכננת, נענה לבקשה. כך, בחודשים אפריל 2013 עד דצמבר 2014 העסיק הנאשם את אירנה וגנפלד בחברת מתן. בתקופה זו שילמו הנאשמים לאירנה וגנפלד תמורת עבודתה במתן סך כל כ-189,000 ₪.

לנקרי ידע שהדבר מעמיד את וגנפלד בניגוד עניינים ממשי ואסור.

במעשיו אלה, יצרו הנאשמים תנאים שאפשרו לו וגנפלד לפעול בניגוד עניינים בין האינטרסים עליהם הופקד כעובד הציבור, לבין האינטרסים העסקיים של לנקרי והנאשמת 2 כספקים של נת"י, והנאשם היה מודע לכך כי בשל האמור פועל וגנפלד במצב של ניגוד עניינים כאמור.

אישום שני: קבלת חוזים במרמה באמצעות חברות שלישיות

העובדות

בשנת 2011, עובר להקמת הנאשמת 2, ביקש ונונו להרחיב את פעילותו מול נת"י. ונונו שידע כי בשל קשריו הענפים בקרב מקבלי ההחלטות בנת"י והשפעתו הרבה עליהם הוא יוכל לזכות בחוזי עבודה רבים נוספים, ביקש, באמצעות לנקרי, לפעול לא רק בתחום התכנון בו פעלה חברת למד שקד, אלא גם בתחום ניהול הפרויקטים.

לפי שלמד שקד לא עמדה בקריטריונים הבסיסיים לרישום למאגר הספקים של נת"י כחברה לניהול פרויקטים, פעל ונונו במרמה, בשיתוף הנאשם, על מנת לקבל עבודות לניהול פרויקטים מנת"י באמצעות חברות אחרות, הכל כמפורט להלן.

קבלת פרויקט "תאורת 900 צמתיים" במרמה באמצעות חברת פרו-שי.א.

במהלך שנת 2011 הוחלט בנת"י להוציא אל הפועל פרויקט גדול שבמסגרתו תותקן תאורת דרכים בכ-900 צמתיים ברחבי ישראל (להלן: "פרויקט 900 צמתיים"). לניהול הפרויקט נבחרה חברת ס.א.ד.ג הנדסה ובענין מע"מ שבבעלות דן גרונר. שווי הפרויקט עמד על ₪856,000.

ונונו ניצל את קשריו האישיים עם בכירים בנתיבי ישראל, כדי להעביר את ניהול פרויקט 900 הצמתיים, כביכול לניהולה של חברת פרו-שי.א הנדסה בע"מ (להלן: "פרו-שיא") שבבעלות אדי זלינגר, כאשר הלכה למעשה מי שינהל את הפרויקט על כל היבטיו יהיה הנאשם, מטעמה של חברת למד שקד.

זמן קצר לפני יום 24.8.2011 פנה ונונו אל זלינגר, עדכן אותו על פרויקט 900 צמתיים, והודיעו כי הוא צפוי לקבלו באופן רשמי מנת"י. ונונו סיכם עם זלינגר כי הוא והנאשם ינהלו את הפרויקט בפועל.

זלינגר הסכים להצעה וזאת תמורת עמלה אשר הוסכם שתשולם לו. כך, סוכם כי את התשלומים עבור ניהול הפרויקט שתעביר נת"י לפרו-שיא, יעביר זלינגר לידי ונונו בחברת למד שקד, וזאת בקיזוז עמלה של 10% שיתיר זלינגר בידיו.

בהמשך, לאורך תקופת ביצוע הפרויקט, עשו ונונו והנאשם שימוש בחותמת חברת פרו-שיא של זלינגר, אשר הייתה ברשותם, על מנת לאשר כמנהלי הפרויקט חשבונות של ספקים שעבדו במסגרת הפרויקט.

ונונו, הנאשם וזלינגר, יצרו מצג שווא כלפי נת"י לפיו פרו-שיא מנהלת את פרויקט 900 צמתיים. בכך, התוו מנגנון לפיו תוכל למד שקד לקבל במרמה מנתיבי ישראל תשלומים עבור ניהול הפרויקט, וזאת מבלי שלמד שקד רשומה כמסמכת לנהל פרויקטים מטעם נת"י.

זלינגר הגיש לנת"י חשבונות עבור ניהול פרויקט 900 צמתיים, המגיעים לכאורה לפרו-שיא, על סמך דיווחים על עבודות שירות שהעבירו לו ונונו והנאשם. לאחר קבלת הסכומים מנת"י, העבירם כמתואר לעיל לרשות למד שקד בניכוי העמלה עליה הוסכם.

כך, ביום 30.8.2012 הגיש זלינגר לנת"י דרישת תשלום - חשבון חלקי מס' 1 עבור ניהול התכנון המוקדם של פרויקט 900 הצמתים בסכום של ₪746,488, זאת באמצעות מסמך החתום בחתימתו של זלינגר ובחותמת חברת פרו-שיא.

ביום 30.8.2012 הגיש זלינגר לנת"י דרישת תשלום נוספת בגין פרויקט תאורת צמתים - חשבון חלקי מס' 2 לניהול התכנון הראשוני, על סך ₪29,074.

זלינגר העביר לזונו את התשלומים עבור הפרויקט, לאחר קיזוז עמלתו בגובה 10% מהפרויקט בסך ₪71,539. כך, ביום 11.12.2012 העביר זלינגר ללמד שקד שיק בסך של ₪601,729 עבור ביצוע הפרויקט; וביום 15.1.2013 העביר זלינגר ללמד שקד שיק נוסף בסך ₪102,294 עבור תשלום מע"מ בגין חשבונית 1/76.

במתואר קיבל הנאשם במרמה, ביחד עם זונו, את פרויקט 900 הצמתים.

קבלת חוזים במרמה באמצעות יוסי שרגא וחברת ג.י.ד.

יוסי שרגא ז"ל (להלן: "שרגא") היה הבעלים והמנהל של חברת ג.י.ד. הנדסה בע"מ (להלן: "חברת גיד"); בעת הרלוונטית התמחתה גיד בניהול פרויקטים בהנדסה אזרחית וניהלה פרויקטים בתחום עבור נתיבי ישראל.

שרגא הכיר את זונו עובר להקמת חברת למד שקד. שרגא וזונו סיכמו כי זונו יפעל להבאת עבודות בתחום ההנדסה האזרחית לחברת גיד, וכי בכל עבודה שכזו יחלקו השניים ברווחים באופן שווה, בניכוי הוצאות ביצוע העבודה.

לאחר הקמת חברת למד שקד על ידי זונו, העביר שרגא את רווחיו של זונו, בהתאם לסיכום ביניהם, אל חברת למד שקד.

במועד מסוים שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לחודש דצמבר 2011, פנה זונו לשרגא ואמר לו כי בפרויקטים הבאים שתקבל חברת גיד מנתיבי ישראל, זונו באמצעות הנאשם יבצעו את עבודת ניהול הפרויקט הלכה למעשה, כאשר שרגא יקבל חלק מהתשלום שיתקבל מנת"י עבור ניהול הפרויקט, בהתאם לסכום שייקבע בין שרגא לזונו.

זונו פנה לשרגא מכיוון שלמד שקד לא יכולה הייתה באותה העת לקבל מנת"י עבודות בתחום ניהול הפרויקטים, זאת מאחר ולמד שקד באמצעותה פעלו זונו והנאשם, לא ענתה אז על הקריטריונים הבסיסיים שנדרשו בנת"י כדי לנהל פרויקטים.

נת"י נהגה בעת ההיא לשלם על עבודות ניהול הפרויקטים תוך הפרדה בין התמורה בעד ביצוע העבודה לבין סכום המע"מ בגינה. בשל כך, הציע שרגא כי חלקו בתמורה ישווה לסכום המע"מ שתעביר נת"י, שעמד באותה עת על 16-18% מהתמורה בגין הפרויקט.

ביום 19.12.2011 קיבלה חברת גיד מנת"י שלושה פרויקטים, אשר הועברו, על פי המתווה המתואר, לניהול הלכה למעשה של זונו והנאשם: פרויקט צומת תל עכו; פרויקט צומת רמת מערב; ופרויקט צומת שזור.

התמורה בגין ניהול פרויקטים אלה עמדה על כמה מאות אלפי שקלים.

זמן קצר לאחר מכן, עם הקמת הנאשמת 2 על ידי הנאשם, בחודש ינואר 2012, ביקש הנאשם משרגא כי את התשלומים מנת"י יעביר מעתה לחברת מתן.

על אף שהפרויקטים נוהלו בפועל כמתואר לעיל, הציגו ונונו והנאשם מצג שווא בפני נת"י, לפיו גיד היא חברת הניהול המנהלת את הפרויקטים, זאת תוך שימוש בשמו של שרגא ובחותמת של חברת גיד, בהתנהלותם אל מול נת"י.

בכובעו כמנהל פרויקטים תחת שמה של חברת גיד, ביקש הנאשם מוועדת המומחים של נת"י להתקשר עם למד שקד, אשר בבעלות ונונו, לצורך ביצוע עבודות התכנון בפרויקטים האמורים. בקשות אלו נעשו ע"י הנאשם תוך הצגת מצג שווא ותחת שמו של יואב בן-נתן, עובד לשעבר בחברת גיד, או בשמו של שרגא.

בעקבות מצגי השווא האמורים של הנאשם אישרה ועדת המומחים את בקשות ההתקשרות, וחברת למד שקד קיבלה במרמה חוזי תכנון בפרויקטים אלה. שווי חוזים אלו עמד על כ-132,000N. כספים אלה הועברו לחברת למד שקד שבבעלות ונונו.

הנאשם שימש כאמור כמנהל הפרויקטים צומת רמה מערב וצומת תל עכו, ובכובעו זה "פיקח" על מקורבו, חברו הקרוב ושותפו העסקי - ונונו, אשר שימש כמתכנן בפרויקטים, וכן אישר את דרישות התשלום של למד שקד מנתיבי ישראל.

במתואר קיבל הנאשם במרמה, יחד עם ונונו, את החוזים, הפרויקטים והתשלומים המתוארים לעיל.

אישום שלישי: קבלת דבר במרמה - פרויקטים משותפים לחברות מתן ולמד שקד

כמתואר לעיל, בשלב מסוים ביקש הנאשם לפעול בתחום ניהול הפרויקטים באמצעות חברה חדשה בבעלותו. כך, בינואר 2012 הקים לנקרי את הנאשמת 2.

תוך ניצול קשריו המתוארים של ונונו אצל עובדי נת"י ובכירה כפי שתואר לעיל, החלה מתן לקבל עבודות ניהול פרויקטים מיד בסמוך להקמתה. במעלה הדרך קיבלה מתן פרויקטים נוספים לניהולה, והמליצה למנות את למד שקד כמתכננת תחתיה. כך, קיבלו לידיהם מתן ולמד שקד בין היתר את הפרויקטים המשותפים הבאים: פרויקט כביש 70, ק"מ 74.5-75.5; פרויקט כביש 70, ק"מ 77-78; פרויקט כביש 60 - מעבר קלנדיה.

במתואר לעיל, פעלה הנאשמת 2 בניגוד עניינים ממש ומובהק בין תפקידה כמנהלת פרויקטים וכידה הארוכה של נת"י לבין קשריה ללמד שקד, שכן במסגרת ניהול הפרויקט נדרשה מתן לפקח על עבודתה של למד שקד ולאשר את דרישותיה לתשלום. כך "פיקח" לנקרי על מקורבו, שותפו העסקי וחברו הקרוב - ונונו.

ונונו ולנקרי נמנעו מלגלות לגורמים השונים בנת"י על ניגוד העניינים הקיים ביניהם המתואר לעיל, חרף שהצהירו טרם שנכנסו למאגר הספקים בנת"י, וכתנאי לכך, כי אין להם כל ניגוד עניינים אשר עשוי להשפיע

על נת"י.

כתוצאה מהמתואר לעיל, קיבלו הנאשמים במרמה שלושה פרויקטים לניהול בשווי ₪879,387, ואילו למד שקד בבעלות ונונו קיבלה במרמה למצער 14 חוזים בשווי ₪802,399.

במתואר פעלו הנאשמים במרמה כלפי נתיבי ישראל וקיבלו כתוצאה מכך את הפרויקטים והתשלומים המתוארים לעיל.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה מבקש לכבד את הסדר הטיעון שהוגש לבית המשפט. לטעמו הסדר הטיעון מאזן באופן נכון והוגן בין העבירות שהנאשם הורשע בהם. לדידו יש חריגה לקולא אך בתחום הסביר והמקובל. הנסיבות שהביאו לאפשר את ההסדר המקל הן בראשונה נכונות של הנאשם להודות, כאשר נאשם בעבירות מסוג זה לוקח אחריות על המעשים שלו, יש כאן מסר ציבורי חשוב וחשיבות מיוחדת ללקיחת אחריות. בנוסף, ההודאה הביאה לחיסכון משמעותי מזמן בית המשפט ומשאבים של הצדדים. עניין נוסף ובעל חשיבות אף הוא- הנאשם כבן 51 וזוהי ההסתבכות הפלילית הראשונה שלו, הוא ללא עבר פלילי מכל סוג שהוא. נסיבה נוספת לקולא היא שבעת שהנאשם נעצר לחקירה הוא היה במצב לא קל ופשוט.

ב"כ המאשימה מציין שבנוגע לפסיקה הוא לא מצא מקרה זהה אך ציין כי אותר תיק דומה מן העבר שהסתיים בעונש של עבודות שירות במסגרת הסדר טיעון. מדובר בפרשת החניונים אשר בה הוגש כתב אישום מתוקן והנסיבות הזכירו את הדברים אשר רואים בתיק זה. בפרשת החניונים הגיעו להסדר טיעון שכלל 6 חודשים בעבודות שירות ובית המשפט מחוזי בתל אביב קיבל הסדר טיעון זה. השופט דיבר על חשיבות נטילת האחריות, חיסכון הזמן ומשאבי הצדדים ובית משפט, וכל אלו הביאו אותו להחלטה לקבל את ההסדר.

בנסיבות הללו, סבר ב"כ התביעה, כי העונש שהוסכם עליו בהסדר הטיעון שאינו כולל מרכיב של כליאה ממשית, אך כולל עבודות שירות וקנסות לא נמוכים שיועברו לקופת המדינה, זה העונש הנכון במקרה זה המאזן את האינטרסים כולם, ולכן מבקש לכבד את ההסכם.

הסדר הטיעון כלל עתירה להטלת עונש מאסר בפועל בן שישה חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסכום של ₪450,000.

על הנאשמת 2 עתרה התביעה להטיל קנס בסכום של ₪450,000.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשמים ביקשה לכבד את ההסדר. היא טוענת כי ההסדר ראוי ומאוזן בנסיבות התיק ובעניינו של הנאשם המתייצב בבית משפט זה, לא חורג ממתחם הסבירות ורף הענישה במקרים דומים.

היא ציינה כי הנאשם בן 50, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים. הנאשם רוצה לשים את הפרשה מאחוריו כשהילדים קטנים ולא מבינים את המצב ורוצה לחזור לשגרת חייו. הוא שירת בצבא ובמילואים. הוא אדם

משכיל, למד בארה"ב, בוגר תואר ראשון ושני במנהל עסקים. בגיל 28 חזר ארצה ועבד 8 שנים במנהל שיווק במפעל קיבוץ כינרת. לאחר מכן הקים חברת בנייה ברמת גן ועסק בה 5 שנים. המשיך לניהול פרויקטים במטרה לאיסוף מומחים ואנשי מקצוע.

הכיר את ונונו בשנת 2002 בתחום הפוליטיקה, כשעבד במשך תקופה קצרה בחברת ל.שקד עד שונונו סיים את תפקידו בעירייה. מהר מאוד יצא לדרך עצמאית ובינואר 2012 הקים את החברה- הנאשמת 2, שמנתה הרבה עובדים. ב"כ הנאשם מציינת כי הנאשם מבין את הפסול במעשיו ואינו מחפש תירוצים והצדקה, אך היא מדגישה כי הוא לא מונע מבצע כסף.

לגבי האישום הראשון ציינה כי כתב האישום מדבר בעד עצמו, ומלמד על חלקו הקטן של הנאשם בפרשה משל האחרים, הוא לא שילם על בן דוד, לא התרועע איתו ולא העניק לו מתנות. המקרה היחיד המיוחס לו באישום הראשון ולא לאחרים הוא העסקת גיטתו של עובד הציבור, לא הוא יזם את הריאיון, לא הוא ביקש להעסיקה אבל כן היה לו את הצורך האמיתי במזכירה כאשר הוקמה החברה.

בנוגע לאישום השני היא מציינת כי הנאשם הוא לא מחולל העבירות, לא פנה לבעלים של שתי החברות, לא יזם את הריאיון, לא סיכם איתם את הפרטים או אופן חלוקת הרווחים, סכומי המרמה לא התקבלו על ידו כי אם על ידי חברת ל.שקד שהייתה בבעלות אחר.

במשך מספר חודשים היה הנאשם מנכ"ל שכיר, השכר שלו לא נגזר מהרווחים של חברת ל.שקד, הוא לא קיבל רווחים או בונוסים- לא הרוויח דבר עודף כתוצאה מהמרמה. היא מציינת כי צריך להכניס את הסכומים המתוארים בכתב האישום לפרופורציה על מנת להבין מה בסופו של דבר הגיע לחברת ל.שקד בה היה הנאשם שכיר.

לגבי האישום השלישי מציינת כי הנאשם המליץ באמצעות מתן שניהלה פרויקטים על חברת ל.שקד, הדבר נעשה ממניעים מקצועיים, הוא הכיר את המנהלים ואנשי המקצוע המצוינים. מדובר היה בארבעה פרויקטים מתוך שלושים שהיו לחברת מתן ולא מדובר בפרויקטים הגדולים שבהם. חלקו של הנאשם היה פחות והוא לא הרוויח כסף מביצוע העבירות. בנוסף מציינת כי הסיבות שהביאו אותו לביצוע עבירות היו תמימות, היו לצורך הבאת עובדים כשכיר ולא מבצע כסף.

ב"כ הנאשם מבקשת לבחון את הסדר על פי שיטת האיזון, והפנתה לע"פ 1958/99 כי הן מטעמי אינטרס הציבור והן מטעמי הנאשם יש לכבד את ההסדר.

היא הוסיפה כי הנאשם אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, זוהי ההסתבכות הראשונה שלו עם החוק, הוא הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות מלאה. מאז ועד היום מכה על חטא ומצטער על המקרה שלא מייצג אותו. היא ציינה שהחקירה נפתחה בשנת 2015 בגין עבירות שבוצעו בין 2011-2014, דבר אשר מהווה שיקול חשוב.

עד שנת 2015 הנאשם היה המפרנס העיקרי במשפחה, מאז סבל ממצב כלכלי קשה ונאלץ להתנהל מהלוואות כשאשתו תומכת בו והמשפחה עוברת טלטלה קשה. הנאשם טופל תרופתית בגין מצבו הנפשי ורק לאחרונה חזר לעצמו. בנוסף, הוריו במצב רפואי קשה, שניהם בשנים האחרונות הפכו סיעודיים והנאשם

מסייע להם רבות.

ב"כ הנאשמים ציינה את תרומתו של הנאשם לחברה, לרבות לעמותות ולארגונים שונים אשר מסמכי תודה והערכה על פועלו של הנאשם הוצגו לביהמ"ש. העונש המוצע לבית המשפט הוא מאוזן ועל כן ביקשה לאמצו.

דין

עניינו של נאשם זה הוא חלק מפרשה מסועפת ומורכבת שנחקרה ועוסקת בעבירות שבוצעו על ידי עובדי ציבור ועל ידי אחרים.

באופן מופשט ביותר, על מנת לתמצת את כתב האישום המסועף והמורכב, שעיקריו פורטו לעיל, הרי שמדובר בניצול קשרים אישיים שבין קבלנים שונים לעובדי ציבור, על מנת להפיק רווחים כספיים, בדרכים שאינן חוקיות.

ברי שמעבר לפגיעה בשלטון החוק שיש במעשים אלה, ופגיעה בנורמות התנהגות ראויות בחברה מתוקנת, הרי שיש בכך פגיעה בציבור כולו.

כך, יחד עם אחרים, הביא הנאשם עובדי ציבור למצב של פעולה בניגוד עניינים על מנת לקדם אינטרסים שונים שלו ושל הנאשמת.

כך, ביחד עם אחרים, תוך ניצול קשרים עם עובדי ציבור בכירים, הביא הנאשם לקבלת פרויקטים במרמה על מנת לקדם אינטרסים שלו ושל הנאשמת.

פרוייקטים אלה הם בהיקפים כספיים גבוהים מאוד, כמפורט בכתב האישום וכפי שפורט לעיל.

אין המדובר במעידה חד פעמית, אלא במעשים שחזרו על עצמם שוב ושוב.

הנאשם, פעל יחד עם אחרים וכאמור, החטיא אחרים ובאלה יש היבטים לחומרא.

למעשים קדם תכנון והם בוצעו בתחכום ואף בכך יש היבטים לחומרא.

אם מצאתי לכבד את הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, הרי זה משום קבלת הלכת בית המשפט העליון כי דרך כלל יש לכבד הסדרי טיעון מתוך הנחה כי הצדדים לו שקלו את מכלול השיקולים הצריכים לענין ואכן בענייננו נראה כי כך עשו הצדדים.

התביעה שקלה, למרות כל ההיבטים לחומרה הנזכרים לעיל כי הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על כל מעשיו וכי בעבירות מעין אלה, בפרשות מעין אלה יש ליתן לכך משקל נכבד, בשל ההיבטים הציבוריים שיש לנטילת אחריות כזו והמסר המועבר בנטילת האחריות הן לציבור כולו, הן לעובדי הציבור והן לנאשמים

האחרים בפרשה זו.

עוד נשקל חלופה הזמן מאז ביצוע המעשים, עברו הנקי של הנאשם וחלקו בפרשה זו, ביחס לחלקם של אחרים.

משנשקלו כל השיקולים הצריכים לענין ונעשה איזון בין מכלול האינטרסים, מצאתי כי ההסדר מצוי במתחם הסבירות ויש לכבדו.

כעונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשע הנאשם, אני גוזרת עליו -

שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, כפי שהמליץ הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 21/2/19.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי בה הורשע.

קנס בסכום של 450,000 ₪ או 12 חודשי מאסר תמורתו.

על הנאשמת 2 אני גוזרת -

קנס בסכום של 450,000 ₪.

הקנסות שהוטלו על הנאשם ועל הנאשמת ישולמו בהסכמה באופן הבא -

בנתיבי ישראל קיימות יתרות תפיסה השייכות לנאשמים בגין עבודות שביצעו עבור נתיבי ישראל. על יתרות אלה ניתן צו תפיסה והקפאה ביום 5/11/15 (צו 18814/11/15).

צו זה יבוטל.

900,000 ₪ מתוך יתרות אלה יועברו במישרין לקופת בית המשפט, על מנת לשלם את הקנסות שהוטלו על הנאשם ועל הנאשמת, כמפורט לעיל.

הדבר ייעשה לא יאוחר מיום 5/5/19.

יתרת הכסף המוחזקת בנתיבי ישראל, לאחר העברת הסכום האמור לקופת בית המשפט, תוחזר לנאשמים,

וכאמור, לא יאוחר מיום 6/5/19.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 11/4/19 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז צפון בטבריה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בכליאה ממשית.

גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח אדר ב' תשע"ט, 04 אפריל 2019 מעמד הצדדים.